

Arrest

nr. 250 103 van 26 februari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM
Adolphe Lacomblélaan 59-61/5
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Djiboutiaanse nationaliteit te zijn, op 29 september 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. PONSAERTS *loco* advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Djiboutiaanse nationaliteit te bezitten en tot de minderheidsgroep Gaboye, subclan Muse Deriyo te behoren. U werd geboren op 30 juli 1984 te Djibouti. U hebt geen schoolgelopen, maar kunt wel Somali lezen en schrijven.

Na de eerste jaren van uw leven in Balbala, Djibouti te hebben gespendeerd, verhuisde u naar Balho in de provincie Tadjourah om uw vader te vergezellen die daar omwille van de burgeroorlog als soldaat heen werd gestuurd. Na daar ongeveer een jaar te hebben gewoond, vond er een offensief plaats van de Afar guerrillabeweging.

Terwijl de meeste soldaten en hun families uit het gebied werden verwijderd, bleef u met uw familie achter. In 1992 vond er een aanval plaats op uw huis waarbij uw vader om het leven kwam en u ernstig gewond geraakte. U werd overgebracht naar een ziekenhuis in Djibouti-stad. Bij de aanval verloor u een gedeelte van uw linkerarm, vingers aan uw rechterhand en liep u verwondingen op aan uw beide benen. Na ontslag uit het ziekenhuis een jaar later, woonde u 3 jaar te Hombul vooraleer u verhuisde naar Cité Progres, beiden gesitueerd in Djibouti. Van 2012/2013 tot 2017 werkte u als receptionist in een hotel.

Rond 2004 kwam u in contact met schaken en verdiepte u zich in het spelen ervan. In 2016-2017 werd u nationaal schaakkampioen. In 2017 reisde u naar Ethiopië om deel te nemen aan een schaakwedstrijd. Nog in 2016 kwam u via uw vriend A.H., vicepresident van de Djiboutiaanse schaakfederatie, in contact met de politieke oppositiepartij RADDE. U was overtuigd van hun politiek gedachtegoed en sloot u bij hen aan. U verdeelde flyers die u werden bezorgd door A.H. teneinde andere mensen te overtuigen om zich aan te sluiten bij de partij. In juni 2016 werd u door de Djiboutiaanse politie gearresteerd wanneer u flyers aan het verdelen was. U werd naar het tweede politiekantoor gebracht en daar gedurende 3 dagen vastgehouden. Na drie dagen werd u vrijgelaten met de boodschap u niet langer in te laten met de oppositie. U ging echter verder met het verdelen van de door u toebedeelde flyers, tot u in september 2018 een tweede keer werd gearresteerd tijdens het uitoefenen van uw taak. Ditmaal werd u door de veiligheidsdiensten overgebracht naar een voor u onbekende locatie waar u gedurende vijf dagen werd vastgehouden. Wanneer ze u tot bloedens toe sloegen, werd u vrijgelaten en achtergelaten met nogmaals de mededeling u niet langer bezig te houden met politiek. Indien u niet zou gehoorzamen, zou u worden gedood. Uit angst stopte u uw politieke activiteiten.

Wanneer u de uitnodiging kreeg om deel te nemen aan een schaakwedstrijd voor Franstalige landen in Frankrijk, vroeg u een paspoort en visum aan. Om het beoogde toelatingsformulier te verkrijgen kocht u via uw vriend A.H. de directeur van het ministerie van sport om. U vreesde anders niet te zullen mogen reizen daar u in het verleden reeds verschillende keren uw plaats op een tornooi diende af te staan aan andere kandidaten. Augustus 2019 verliet u Djibouti en reisde u naar Frankrijk. U verklaart niet te hebben deelgenomen aan het tornooi maar verder te zijn gereisd naar België waar u 10 september 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer vreest u om het leven te zullen worden gebracht omdat u een oppositielid was en omdat u het land in het geheim verliet. U verklaart in Djibouti ook gediscrimineerd te zijn geweest omwille van uw clan.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw originele identiteitskaart, een origineel document 'Orde de mission', een kopie van een attest van Radde 'A qui de droit' (dd. 03/09/2019), een verslag van een gespecialiseerd onderzoek - echografie (dd. 11/10/2019), een overzicht van uw medisch dossier, een handgeschreven doktersattest (dd. 23/01/2020), een kopie van een 'Attestation' van Radde (dd. 12/03/2020), een kleurenkopie van een 'Attestation' van Radde (dd. 12/03/2020), een originele uitnodiging van de 'Fédération Française des échecs' (dd. 17/07/2019), een origineel 'Attestation' van 'Fondation de la Maison de Tunisie' (dd. 17/07/2019), een rapport van Asyls 'Djibouti: Situation politique et traitement de l'opposition' (november 2019), een kopie van uw 'Accredation Pass' van de 42ste schaakolympiade, een kopie van uw 'Accredation Pass' van de schaakolympiade in Georgië in 2018, een kopie van uw 'licence joueur' van de 'Federation Djiboutienne D'Echecs et Disciplines Assimiliées' en een kopie van uw paspoort.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart niet naar uw land van herkomst Djibouti te kunnen terugkeren uit angst te zullen worden gedood of gearresteerd omdat u als lid van RADDE tot de oppositie behoorde en u het land in het geheim verliet. Bovendien hekelt u ook de discriminatoire houding van andere clans omwille van uw toebehoren tot de minderheidsgroep Gaboye. De door u aangehaalde asielmotieven zijn echter niet geloofwaardig.

Wat betreft de door u aangehaalde discriminatie vanwege uw clan dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd uw toebehoren tot de minderheidsgroep Gaboye aannemelijk te maken.

Uw verklaringen aangaande uw clan Gaboye stemmen immers niet overeen met informatie waarover het CGVS beschikt waardoor het geenszins geloofwaardig is dat u deze clan zou toebehoren. Ten eerste spreekt het enigszins tot de verbeelding dat u zich in Djibouti zou hebben voorgesteld als ‘Somalische minderheid’ omdat het de Somalische traditie is. Daar ook Gaboye een pejoratieve term is, verbaast het eveneens dat u zich hiermee voorstelt (zie administratief dossier). Wanneer wordt gevraagd om over uw clan te vertellen, stelt u dat Gaboye overal woont waar Somali's wonen: Ethiopië, Kenia, Somalië en Djibouti. U voegt toe dat ze vooral ambachtelijk werk doen: het knippen van haar, het maken van schoenen – met andere woorden: het werk waar Somali's niet van houden. Dat u vervolgens niet meer kan vertellen over uw clan, verwondert. Gevraagd naar de herkomst, antwoordt u dat ze oorspronkelijk techniekers waren maar werden ondermijnd. Volgens u worden ze als minderwaardig beschouwd omdat zij de eerste mensen waren die in het verleden pijlen en zwaarden maakten waarmee de Somali's destijds vochten, waardoor ze werden aangevallen en elke clan een klein aandeel van ‘hen’ nam teneinde ‘hen’ te gebruiken om de werktuigen te maken (zie notities van het persoonlijk onderhoud (verder notities), p.6-7). U verklaart dat Gaboye geen voorouder heeft maar wel vijf zonen: uw subclan Muse Deriyo, Madhiban, Tumul, Wardhere en Hawle. Echter, uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Tumul geen zoon is van Gaboye maar een beroepsgroep. De subclans van Gaboye die u opsomt, zijn dus – in tegenstelling tot de subclans van de andere grote clanfamilies in Somalië – geen verwanten van elkaar. Zo hebben de Tumul geen tribale organisatie en staan ze bekend als de mensen zonder broeders waarmee bedoeld wordt dat hun patrilineaire afstamming niet teruggaat tot een gemeenschappelijke voorvader (zie administratief dossier). Sterker nog, Gaboye is geen naam van een groep of een clan, noch van een voorouder.

Het Commissariaat-generaal tilt nog zwaarder aan het feit dat u geen enkele doorleefde informatie kan geven over de discriminatie die u naar eigen zeggen als lid van een minderheidsclan te beurt viel. De minderheidsc clans in de Somalische gemeenschap gaan gebukt onder een grenzeloze discriminatie die de meest extreme vormen kan aannemen. U hekelt de discriminatie vanwege uw clantoebehoren maar slaagt er niet in concrete, geïndividualiseerde en zwaarwichtige voorbeelden te geven hoe u zulke discriminatie doorheen uw leven zou hebben ervaren. Wanneer wordt gevraagd naar de geschiedenis van uw clan, antwoordt u dat ze worden onderdrukt, beledigd en opzij geduwd (zie notities, p. 6). Gevraagd hoe het voor u was als Gaboye in Djibouti, stelt u met een klein aantal te zijn geweest maar verspreid over alle plaatsen waar Somali's te wonen aangezien ‘ze’ [Isaaq, Isse, Hawiye, Darod en Ogaden] Gaboye onder ‘hen’ hebben verdeeld (zie notities, p. 7-8) – waarmee u geen antwoord geeft op de vraag. U nogmaals gevraagd hoe u uw toebehoren tot Gaboye hebt ervaren in het dagelijkse leven in Djibouti, is uw antwoord simpelweg ‘het is moeilijk’. Om uitleg gevraagd, geeft u een algemeen geldend antwoordt dat je op school wordt beledigd, je niet met ‘anderen’ kan trouwen, je geen job kan vinden en je niet met ‘hen’ kan spelen. Gepeild naar specifieke voorbeelden verwijst u naar een onvoldoende zwaarwichtige gebeurtenis waarbij u samen zat met andere jongeren die initieel niet op de hoogte waren van uw clan. Wanneer jullie echter aan het lachen waren, werd één van hen overstuurd en kwaad en zei dat u als Gaboye geen grapjes met hem kon maken waarna hij water over u gooide en uw stoel omver duwde (zie notities, p. 8). Naar andere voorbeelden gevraagd, verklaart u bij een tekort aan iets, het niet aan uw buur te kunnen vragen en dat ‘uw kind elke dag wenend van school komt’. Bovendien doen Gaboye de ergste jobs zoals het scheren van haar en repareren van schoenen. Nogmaals gevraagd om specifieke én persoonlijke voorbeelden te schetsen, verklaart u constant uitgemaakt te zijn geweest voor ‘Yibir’ en ‘Midgan’ en om die reden politiek actief te zijn geworden (zie notities, p. 8-9). U voegt toe dat ‘Yibir’ een slechte bijnaam is, maar meer weet u niet. Bovenstaande kan bezwaarlijk worden gecategoriseerd als vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Verder beperkt u zich door herhaaldelijk te stellen constant te zijn beledigd (zie notities, p. 8-9).

Tenslotte staan ook uw verklaringen omtrent uw levensomstandigheden en uw activiteiten in schril contrast met de erbarmelijke positie van Gaboye in de samenleving. U ging niet naar school omwille van uw clan en de verwondingen die u op jonge leeftijd opliep, maar uw broer ging wél vanaf 6-jarige leeftijd gedurende 6 jaar naar school. U hier - gezien uw eerder verklaringen dat Gaboye geen school kunnen lopen - op gewezen, stelt u geheel naast de kwestie dat kinderen onder 6 jaar de clan niet kennen. Volgens u stopte hij met school ten gevolge van financiële problemen en druk van de kinderen (zie notities, p. 16). Door deel te nemen aan gratis aan huis lessen voor oudere mensen, leerde u lezen en schrijven. U werkte als receptionist van 2012/2013 tot 2017 in een klein en goedkoop hotel voor Somalische reizigers. U hiermee geconfronteerd, herhaalt u dat het een klein en goedkoop hotel is voor Somalische reizigers (zie notities, p. 43). Desalniettemin slaagde u er als Gaboye in een job te vinden die bezwaarlijk als minderwaardig kan worden beschouwd. Ook uw succesvolle carrière als schaakspeler, met als hoogtepunt het nationaal kampioenschap in 2016-2017 in Djibouti, strookt niet met uw clantoebehoren (zie notities, p. 18).

Ten slotte komt het de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw clan niet ten goede dat u na afloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS uw clanlijn aanpast. U verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS uitdrukkelijk dat Hosh (Xoosh) de zoon is van Rage en Rage de zoon is van Muse Deriyo, terwijl u in de opmerkingen, ons bezorgd op 22 juli 2020, 'Garade, Mahamuud, Ismaciil, Yoonis' toevoegt waardoor Hosh niet langer de zoon is van Rage, maar van Garade.

Omwille van uw foutieve kennis, uw weinig doorleefde verklaringen wat betreft de discriminatie die u doorheen uw leven zou hebben ervaren omwille van uw toebehoren tot de minderheidsgroep Gaboye en de frappante discrepantie tussen uw levensomstandigheden en de genadeloze discriminatie en verwaarlozing die minderheidsgroepen binnen Somalische gemeenschappen te beurt valt, is het niet geloofwaardig dat u tot de minderheidsgroep Gaboye behoort.

Vervolgens dient ook te worden vastgesteld dat uw politiek engagement, met name uw lidmaatschap van de RADDE partij, en de daaruit voortvloeiende problemen, niet geloofwaardig worden bevonden.

Hierbij dient ten eerste worden opgemerkt dat uw motivatie om lid te worden van de RADDE partij geenszins overtuigend is daar zij gestoeld is op de beweerde en ongeloofwaardig bevonden discriminatie vanwege uw clantoebehoren. Het was immers omdat de partij de attitude ten aanzien van minderheden wilde veranderen, dat u besloot om u aan te sluiten (zie notities, p.22, p. 24-25). **Deze vaststelling brengt de oprechtheid van uw verklaringen omtrent uw politiek engagement reeds in gedrang.**

Vervolgens laat ook uw kennis omtrent de RADDE partij te wensen over. Zo weet u niet waarvoor de afkorting 'RADDE' staat. RADDE staat voor 'Rassemblement pour l'Action, la démocratie et le développement écologique'. Dat u die zich – wetende welke risico's verbonden zijn aan een politiek engagement in uw land van herkomst Djibouti – vrijwillig aansloot bij een oppositiepartij, niet zou weten waarvoor de afkorting van die partij staat, komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw politieke activiteiten, niet ten goede. U tracht dit te verklaren door te stellen dat de afkorting in het Frans is en u geen Frans kent (zie notities, p. 23). Echter, wanneer werd gevraagd welke talen u spreekt, geeft u aan een beetje Frans te spreken (zie notities, p.9). Bovendien kunt u in het Somali noch in het Engels aangeven waarvoor de afkorting staat. Ook verklaart u dat RADDE sinds 2013 kan deelnemen aan de nationale verkiezingen (zie notities, p. 26), wat niet correct is aangezien zij geen autorisatie hebben ontvangen van de Djiboutiaanse regering (zie administratief dossier). Dat u hiervan als actief lid niet op de hoogte zou zijn, kan gewoonweg niet. Zo kent u vervolgens de volledige naam niet van de leider van de RADDE partij. U stelt dat iedereen hem Abdirahman [Abdourahman] TX noemt, wat inderdaad zijn bijnaam is, maar dat u als overtuigd lid van de RADDE partij de volledige naam van de voorzitter niet zou kennen, spreekt tot de verbeelding, eens te meer daar zijn naam meermaals op de door u neergelegde documenten wordt vermeld. U oppert dat zijn tweede naam Hassan is, wat niet correct is aangezien hij voluit Abdourahman Mohamed Guelleh heet (zie notities, p. 26). Uw kennis omtrent uw politieke leider is bovendien erg fragmentarisch. U weet dat hij de burgemeester was van Djibouti-stad, maar u bent niet op de hoogte van zijn overige politieke activiteiten. Echter, Abdourahman TX was ook algemeen secretaris van de coalitie l' Union pour le salut national (USN) tot hij met zijn partij RADDE de coalitie verliet in september 2016. Waarvoor USN – wat u verkeerdelijk ESN noemt – staat, weet u niet, noch of RADDE tot USN behoort (zie notities, p. 28), terwijl dit uitdrukkelijk wordt vermeld op het door u neergelegde document van 3 september 2019.

Ook de nieuwe mede door TX in september 2016 in het leven geroepen coalitie 'Alliance des mouvements pour l'alternance et la nation' AMAN, kent u niet (zie notities, p. 29). U hoorde bovendien dat TX werd gearresteerd en hij zijn vrouw en kinderen naar België bracht, maar meer details heeft u niet (zie notities, p. 27). Uit informatie waarover het CGVS beschikt die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat Abdourahman Mohamed Guelleh, oftewel TX, 21 december 2015 werd gearresteerd en werd vastgehouden in het centraal commissariaat van de stad Djibouti vooraleer hij 24 december 2015 werd overgebracht naar een politiepost van het 'Port Autonome International de Djibouti'. Hij verscheen dezelfde avond voor de procureur vooraleer hij werd overgebracht naar de Gabode gevangenis waar hij tot 6 april 2016 in gevangenschap zat. U weet wel dat hij tweemaal naar België kwam, eenmaal voor en eenmaal na uw aankomst.

Wanneer wordt gevraagd naar andere leden van het bestuur van RADDE, moet u het antwoord schuldig blijven. De namen van de laatste vicepresident en secretaris-generaal van de partij kent u niet, noch andere hooggeplaatste figuren binnen de partij. Pas wanneer u wordt geconfronteerd met de naam Ali Mohamed Dato, oppert u dat hij een Anfar [Afar] man is die in 2013 vicepresident was van TX. Wat hij nu doet, weet u niet. Aden Dalieh Dirieh was volgens u eveneens op een bepaald moment vicepresident of tweede president van RADDE (zie notities, p. 28). In mei 2015 werd Ali Mohamed Dato, vicepresident van RADDE, aangesteld als raadgever van de president van Djibouti en Aden Daliek Dirieh, secretaris-generaal van RADDE, raadgever voor het ministerie van transport (zie administratief dossier).

U verklaart via uw vriend A.H. publicaties te hebben ontvangen en die te hebben moeten verdelen teneinde nieuwe leden voor RADDE te ronselen. Wat er echter in die publicaties stond, weet u niet daar ze in het Frans verschenen (zie notities, p. 30). Dat u verklaart niet te hebben geweten wat in de door u verdeelde publicaties stond, verwondert ten eerste en draagt wederom bij tot de ongeloofwaardigheid van uw politieke activiteiten. U woonde geen vergaderingen bij van RADDE, u nam niet deel aan betogingen of manifestaties, die volgens u niet mochten plaatsvinden, en bovendien weet u niet welke activiteiten door RADDE worden georganiseerd (zie notities, p. 29-30 en 32).

Wat ten slotte bijdraagt tot de ongeloofwaardigheid van uw politiek engagement, is de vaststelling dat u **frauduleuze documenten** neerlegt ter staving ervan. 3 juli 2020 werd via mail een document overgemaakt met een schrijffout in de titel 'Attetation', opgesteld op 12 maart 2020 te Djibouti, door de president Abdourahman Mohamed Guelleh, oftewel TX. Echter, 14 juli 2020, tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS, legt u een document neer met exact dezelfde inhoud dat evenzeer werd opgesteld door Abdourahman Mohamed Guelleh op 12 maart 2020 te Djibouti. Opvallend is echter dat de hoofding van het document verschilt: de logo's van RADDE zijn verschillend alsook de informatie onder het logo is enigszins afwijkend. De titel 'Attestation' werd bovendien ditmaal correct geschreven. Ook de handtekening van de zogenaamde auteur, Abdourahman Mohamed Guelleh, is verschillend wanneer de twee exemplaren worden vergeleken. U hier tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS op gewezen, ontkent u alle verantwoordelijkheid en zegt u Abdirahman TX te moeten contacteren via de vermelde contactgegevens. U gevraagd naar een verklaring voor de gewijzigde lay-out, stelt u het niet te weten en dat de documenten u zo werden gestuurd door de president van RADDE en hij bijgevolg verantwoordelijk is. Wat bovendien dient te worden vermeld, is dat u uitdrukkelijk aangeeft zelf te hebben gevraagd om een specifieke en individuele brief op te stellen, waardoor – indien er nog enig geloof zou worden gehecht aan de authenticiteit van de neergelegde documenten, quod non – het een uitgesproken gesolliciteerd karakter geeft. Wederom gevraagd naar een verklaring voor de gewijzigde lay-out, oppert u dat de secretaris mogelijks een fout maakte en hij dient te worden gecontacteerd. U geeft aan verder geen aandacht te hebben geschonken aan het feit dat u twee (verschillende) versies kreeg van éénzelfde document (zie notities, p. 37-38). Tenslotte dient te worden opgemerkt dat beide documenten kopieën zijn die niet alleen gemakkelijk met allerhande knip- en plakwerk te fabriceren zijn, maar ook makkelijk te manipuleren en door om het even wie en om het even waar kunnen worden opgemaakt. Kortom, dient te worden vastgesteld dat u uw vermeend politiek engagement trachtte aan te tonen door middel van valse documenten.

U verklaart het document 'Orde de Mission', opgesteld door de staatssecretaris van jeugd en sport op 15 juli 2019, nodig te hebben gehad om Djibouti via de luchthaven te verlaten. Echter, aangezien u in het verleden reeds lastminute werd vervangen door andere schakers wanneer u werd uitgenodigd om deel te nemen aan buitenlandse schaaktornooien, betaalde u via A.H. – medelid van de Djiboutiaanse schaakfederatie – smeergeld aan de directeur van het ministerie van sport teneinde het document 'Ordre de Mission' te bekomen (zie notities, p. 36). Om een visum voor Frankrijk te verkrijgen, legde u de uitnodiging neer van de Franse schaakfederatie van 17 juli 2019 (zie notities, p. 34). U verklaart bij terugkeer naar Djibouti problemen te zullen krijgen aangezien u het land in het geheim verliet en deed

alsof u iemand was wiens reis gekend was door de overheid (zie notities, p.41). Om die reden nam u niet deel aan het tornooi in Frankrijk aangezien de overheid niet wist dat u deelnam en u niet wilde dat de overheid u zou te zien krijgen op foto's van het tornooi. U oppert dat de spelers problemen zouden krijgen bij terugkeer. Wanneer gevraagd wordt waarom, antwoordt u 'als ik daar gezien word'. U wederom gevraagd waarom uw deelname aan het tornooi een probleem zou vormen, stelt u dat de overheid uw naam liet vallen voor deelname aan het tornooi in Georgië en Azerbeidzjan waarvoor u een uitnodiging kreeg en ze u niet toelaten om naar het buitenland te reizen – wat ze wel deden wanneer u in 2017 naar Ethiopië ging (zie notities, p. 34-35). Op de vraag waarom u van de overheid niet naar het buitenland mocht reizen, verwijst u naar de onderdrukking en de ongeschiktheid om te reizen. Gevraagd naar de reden, antwoordt u naast de kwestie dat de Somali's jullie niet toelaten om president te worden en hoge posities te bekleden. Uiteindelijk geeft u aan niet te weten waarom u van de overheid niet mocht reizen en stelt u dat ze iemand stuurden die ze graag hadden, ook al kon die niet goed schaken. Door het CGVS wordt bijgevolg niet ingezien waarom u problemen zou verkrijgen bij terugkeer omwille van uw vermeend 'geheim' vertrek daar u het land legaal met toestemming via een al dan niet met smeergeld betaald document verliet en u bovendien geen problemen heeft gekend bij het verlaten van Djibouti. Bovendien, aangezien uw clantoebehoren alsook uw voorgenomen politiek engagement geenszins geloofwaardig is, en u bijgevolg –om de door u aangehaalde redenen – in het verleden geen problemen heeft gekend met de Djiboutiaanse autoriteiten, wordt niet ingezien waarom u er bij terugkeer plotsklaps wel zou worden uitgepikt en gevisieerd.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen evenmin ombuigen. De door u neergelegde originele identiteitskaart heeft betrekking op uw identiteit die door het CGVS niet wordt betwist. U legt slechts een kopie neer van uw paspoort aangezien u meent dat uw paspoort werd gestolen in het centrum (zie notities, p. 34). Hierbij dient evenwel te worden opgemerkt dat u ondanks uw vermeende politieke activiteiten en uw geopperde problemen met de Djiboutiaanse autoriteiten, er wel bent in geslaagd om in juli 2019 een Djiboutiaans paspoort te verkrijgen, waardoor eveneens de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw politieke engagement en de daaruit voortvloeiende problemen in het gedrang komt. Ook eerder zou u reeds een paspoort hebben gehad teneinde in 2017 naar Ethiopië te kunnen reizen (zie notities, p. 32-33).

U legt een kopie neer van een attest met als titel 'A qui de droit' van 3 september 2019, opgesteld door Abdourahman Mohamed Guelleh, oftewel TX. Ook dit document betreft een makkelijk na te maken kopie en bovendien geeft u aan er om te hebben verzocht waardoor het een uitgesproken gesolliciteerd karakter heeft (zie notities, p. 37). Wat er precies in staat, weet u niet daar u onvoldoende Frans spreekt. Overigens wordt in het document slechts vermeld dat u als schaakspeler en nationaal kampioen van 2017 M.E.B., president van de schaakfederatie en A.A., algemeen secretaris van de schaakfederatie vergezeld. Voornoemde personen hebben volgens het document problemen gekend met de Djiboutiaanse autoriteiten omwille van hun (vermeend) politiek activisme. Bijgevolg wordt niet ingezien hoe dit document de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw politiek engagement zou kunnen herstellen.

Het door u neergelegde rapport van Asyls 'Djibouti: Situation politique et traitement de l'opposition' (november 2019) heeft betrekking op de algemene situatie en toont geen individuele en gepersonaliseerde vrees aan.

De door u neergelegde documenten met betrekking tot uw activiteiten als schaker, m.n. een originele uitnodiging van de 'Fédération Française des échecs' (dd. 17/07/2019), een origineel 'Attestation' van 'Fondation de la Maison de Tunisie' (dd. 17/07/2019), een kopie van uw 'Accredation Pass' van de 42ste schaakolympiade, een kopie van uw 'Accredation Pass' van de schaakolympiade in Georgië in 2018 en een kopie van uw 'licence joueur' van de 'Federation Djiboutienne D'Echecs et Disciplines Assimiliées' tonen uw activiteiten aan als schaker die onder meer hebben bijgedragen tot de ongeloofwaardigheid van uw clantoebehoren. U verklaart de badge voor het tornooi in Georgië te hebben ontvangen maar dat iemand van Issa clan uw plaats innam en u uw badge na zijn terugkeer, terugkreeg (zie notities, p. 18-19). Dit kan bezwaarlijk als vervolging (omwille van uw niet geloofwaardige clan) worden bestempeld, maar eerder als vriendjespolitiek.

De door u neergelegde medische attesten: een verslag van een gespecialiseerd onderzoek - echografie (dd. 11/10/2019), een overzicht van uw medisch dossier, een handgeschreven doktersattest (dd. 23/01/2020) hebben betrekking op de door u in 1992 opgelopen verwondingen tijdens een aanslag van Afar rebellenbeweging te Balho, in de regio Tadjourah, waar uw vader als soldaat werd tewerkgesteld en waarbij hij om het leven kwam.

Het attest vermeldt dat er vele oude letsels te zien zijn waaraan niet veel meer kan gebeuren. In het attest staat te lezen dat ten gevolge van een granaatongeval in 1992 uw linker bovenbeen erg gehavend is en u pijn hebt bij belasting. Eveneens wordt melding gemaakt van een accident op 4 jarige leeftijd waarbij u uw arm en vinger deels verloor (zie medisch dossier). U verklaart dat beide verwondingen – van uw linkerbeen en uw arm/handen – te wijten zijn aan de Afar aanslag in 1992. Aan uw dossier wordt ook een gedetailleerd handgeschreven overzicht toegevoegd van de verwondingen en littekens die u overhield aan een bomontploffing. Hoewel zeer ernstig, dient te worden vastgesteld dat u reeds medische zorgen ontving in uw land van herkomst Djibouti daar u verklaart een jaar in het ziekenhuis te hebben gelegen na de aanslag (zie notities, p. 12). Uw verwondingen hebben u er vervolgens niet van weerhouden een job uit te voeren en in uw vrije tijd aan (internationale) schaakwedstrijden deel te nemen. Hier in België kon men u bovendien medisch gezien niet verder helpen (zie notities, p. 13). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart u toen aangevallen te zijn geweest omdat de overheid die andere families had geëvacueerd, uw vader en zijn gezin achterliet daar jullie tot een minderheidsgroep behoren (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Aangezien echter uw toebehoren tot de minderheidsgroep Gaboye niet geloofwaardig is, is het evenmin geloofwaardig dat uw familie omwille van de nalatigheid van de overheid zou zijn achtergebleven waardoor jullie werden aangevallen door de Afar rebellen. Bovendien vermeldt u voor de DVZ geen medische zorgen te hebben gekregen van de overheid, terwijl u voor het CGVS verklaart 1 jaar in het ziekenhuis te hebben gelegen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. 22 juli 2019 werden opmerkingen ontvangen. Echter, de opmerkingen zijn niet van die aard dat ze bovenstaande conclusies weten te wijzigen daar ze betrekking hebben op schrijffouten en hiaten in de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekschrift en stukken

2.1.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 29 september 2020 een appreciatiefout en een schending aan “van de artikelen 48/3 tot 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen; artikelen 3 en 13 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens; het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen; artikel 4, §1 Richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen (hierna: Kwalificatierichtlijn); artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen; van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt”.

2.1.2. Betreffende het behoren van verzoeker tot de minderheidsgroep Gaboye, legt verzoeker uit dat hij zich in Djibouti zou hebben voorgesteld als “Somalische minderheid” omdat “het zo is dat hij behoort tot een Somalische minderheid, gezien de Gaboye oorspronkelijk afkomstig zijn van Somalië en dat het inderdaad dus gaat om een Somalische minderheid, maar die effectief verspreid over verschillende Afrikaanse landen wonen”.

Hij spreekt tegen “dat hij niet zoveel kan vertellen over zijn clan” gezien verzoeker wél “de nodige gedetailleerde informatie heeft gegeven over de minderheidsgroep tot waartoe hij behoort”, zoals “dat ze in alle plaatsen wonen waar Somalisch wonen, namelijk in Ethiopië, Kenia, Somalië en Djibouti en dat ze vooral aan ambachten doen, het kappen van haar, het maken van schoenen, kortom de jobs waar Somalisch niet van houden en dat het oorspronkelijk techniekers zijn, maar dat ze worden ondermijnd, dat er niet met hen wordt getrouwd, niet met hen wordt samengeleefd, dat de meesten van hen geen opleiding krijgen, dat ze worden onderdrukt, beledigd en opzij geduwd”. Hij klaagt aan “dat naast enkele vraagjes over de andere naam van Gaboye, de geografische verspreiding van de Gaboye, het scheldwoord dat wordt gebruikt tegenover hen en het opnoemen van andere minderheidsgroepen,

werden er door de PO geen ander vragen gesteld met als doel informatie te verkrijgen over de kennis van verzoeker over de Gaboye”.

Dat verzoeker de Gaboye verkeerdelijk een “clan” noemde komt “door de manier waarop de vragen zijn gesteld door de PO aan verzoeker”, terwijl “indien verzoeker de mogelijkheid had gekregen, hij wel degelijk had kunnen uitleggen dat Gaboye een minderheidsgroep is en geen clan in de klassieke zin van het woord die gebaseerd is op familiale banden, zoals dit het geval is bij de klassieke clans in Somalië, zoals de Issaq”. Hij meent dat evenwel “duidelijk blijkt uit de informatie die verzoeker geeft en het opnoemen van de andere minderheidsgroepen die ook behoren tot gemarginaliseerde beroepsminderheidsgroepen zoals blijkt uit publieke informatie er duidelijk op wijst dat verzoeker wel degelijk een verschil maakt tussen deze minderheidsgroepen enerzijds en de klassieke clans die afkomstig zijn uit Somalië anderzijds en die hun identiteit eerder bepalen op basis van familiebanden”. Verzoeker voert aan “dat zelfs in gespecialiseerde literatuur en in rapporten en studies de termen “clans” en “minderheidsgroepen” gemakkelijk worden met elkaar verward en door elkaar worden gebruikt, zoals daarop wordt gewezen in het rapport van de UK Home Office getiteld “Country Policy and Information Note. Somalia: Majority clans and minority groups in south and central Somalia”, dat ook verweerder “op verkeerde wijze het woord “minderheidsclan” gebruikt” en “dat zelfs indien in rechtelijke beslissingen en in guidance en wetenschappelijke rapporten de term “clans” en “minderheidsgroepen” door elkaar worden gebruikt, dan moet het ook de verzoeker niet kwalijk worden genomen wanneer hij het woord “clan” gebruikt en niet consistent het over “minderheidsgroepen” heeft”. Hij stelt “dat indien verzoeker de namen heeft vermeld van de groepen Muse Deriyo, Madhiban, Tumal, W’ardhere en Hawle, dan wilde hij hiermee aangeven dat dit minderheidsgroepen zijn, die net als de Gaboye worden gemarginaliseerd en gediscrimineerd, zonder hierbij exhaustief te willen zijn in zijn opsomming”. Hij citeert uit “het UK Home Office rapport” en besluit “dat ook de andere verklaringen van verzoeker overeenstemmen met publiek toegankelijke informatie”.

Verzoeker wijst erop dat hij “niet naar school is gegaan en een zeer beperkte opleidingsgraad heeft en ook zeer traumatiserende gebeurtenissen heeft ondergaan zoals de bomexplosie waarin zijn vader is overleden en hijzelf zo erg gewond was dat zij een groot deel van een arm verloor, naast de dagdagelijkse discriminatie en beledigingen en vernederingen als lid van de Gaboye minderheidsgroep”, maar dat “op geen enkele wijze blijkt uit de bestreden beslissing dat de CGVS met deze persoonlijke elementen rekening zou hebben gehouden terwijl deze een grote impact hebben op een asielrelaas, de mate waarin details kunnen worden gegeven door een verzoeker en het niveau van kennis dat kan worden geëist bij bepaalde kennisvragen, wat op evidente wijze niet hetzelfde is voor een ongeletterd iemand die geen opleiding heeft genoten in vergelijking met iemand die universitair is”. Hij citeert dienaangaande uit “het rapport van UNHCR “Beyond Proof. Credibility Assessment in EU Asylum Systems” van 2013” en benadrukt ook nog de verplichtingen van de asielinstanties.

Hij klaagt aan “dat bovendien aan verzoeker niet de mogelijkheid werd gegeven om te antwoorden op eventuele info die hij gaf en die beweerdelijk niet zou overeenstemmen met info van het CGVS of om te reageren op de tegenwerping dat zijn verklaringen omtrent zijn problemen als Gaboye niet voldoende doorleefd zouden zijn terwijl dit wel absoluut wordt aanbevolen door UNHCR in het belang van de correcte feitenvinding en vergaring van de nodige info om de geloofwaardigheid zo correct mogelijk te beoordelen”.

2.1.3. Wat betreft de discriminatie en de problemen die hij had omwille van het behoren tot de Gaboye, wijst verzoeker op zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud.

Verzoeker gaat in op de motivering van de bestreden beslissing:

“Dat het CGVS het ook bizar vindt dat hij een succesvolle carrière had als schaakspeler met als hoogtepunt het nationaal kampioenschap in Djibouti in 2016-2017;

Dat de verzoeker in dat opzicht er toch wil op wijzen dat er een licht verschil is tussen de behandeling van de Gaboye in Somalië ten opzichte van hun situatie in Djibouti;

Dat in Somalië de Gaboye van alles worden uitgesloten en zij enkel de allerlaagste jobs kunnen uitoefenen, terwijl dit in Djibouti lichtjes beter is, ondanks het feit dat ze wel constant worden gemarginaliseerd en gediscrimineerd;

Dat in Djibouti het mogelijk is om werk te vinden indien men geluk heeft en men ondanks de constante beledigingen doorzet, maar in het dagelijks leven en tijdens de wekdagen, moet men wel constant beledigingen en discriminaties ondergaan;

Dat ondanks het feit dat de Gaboye worden gediscrimineerd, dan betekent dit nog niet dat zij altijd in 100% van de gevallen geen werk zouden kunnen vinden, zodat het feit dat verzoeker als receptionist

werkt in een hotel niet betekent dat hij niet geloofwaardig zou zijn wanneer hij verklaart dat hij werd gediscrimineerd als lid van de Geboye;

Dat verzoeker wel, omdat hij zo goed was als schaker nationaal kampioen is kunnen worden in Djibouti, wat ook niet wordt betwist door het CGVS maar dit neemt niet weg dat hij wel degelijk, ondanks het feit dat hij nationaal kampioen was in Djibouti, niet heeft kunnen deelnemen aan de kampioenschappen wanneer deze werden georganiseerd buiten het Afrikaanse vaste land, zoals Azerbeidzjan en Georgië en Frankrijk;

Dat dit wel degelijk ook aantoont in welke mate hij werd gediscrimineerd, ondanks het hoogste niveau dat hij had bereikt als schaakkampioen;

Dat de vermelding van het feit dat zijn broer wel naar school kon gaan gedurende zes jaar ook niet ter zake doend is, omdat verzoeker wel degelijk heeft aangegeven dat zijn broer ook is moeten stoppen met school, niet alleen omwille van financiële problemen maar ook omwille van de pesterijen van de kinderen, gemotiveerd door het toebehoren tot de minderheidsgroep."

Verzoeker bevestigt dat hij na het persoonlijk onderhoud een verduidelijking en correctie heeft gestuurd naar verweerder, "wat zijn recht is, omdat hij heeft gemerkt dat in de notities van het persoonlijk onderhoud een fout werd vermeld". Hij klaagt aan "dat het CGVS er zich niet over uitspreekt of de correctie die hij heeft aangebracht correct is of dat deze in strijd zou zijn met informatie waarover het CGVS beschikt, wat toch de enige pertinente vraag is in dat opzicht".

Verzoeker wijst erop "dat de behandeling van de minderheidsgroepen in Somalië het ergste zijn en dat daar de minderheidsgroepen het ergst worden gemarginaliseerd en lijden onder hun lage sociale positie, terwijl dit iets beter is in Djibouti, waar zij ook worden beschouwd als de laagste kaste en worden gediscrimineerd en worden uitgesloten van vele basisnoden, maar dit betekent nog niet dat alle leden van deze minderheidsgroepen op straat zouden leven of tot de bedelstraf zouden zijn veroordeeld, gezien er wel degelijk leden zijn van deze minderheidsgroepen die beroepen uitoefenen, te meer daar het gaat over beroepsminderheden, die gekend zijn voor hun handenarbeid" en "dat ook informatie op Refworld, namelijk van de Immigration and Refugee Board of Canada het heeft over de behandeling van de minderheidsgroepen in Somalië, maar dat er geen informatie kon worden gevonden over de behandeling van deze groepen in Djibouti en ook niet over bescherming door de Staat en Diensten beschikbaar voor deze minderheidsgroepen in Djibouti , buiten het feit dat de discriminatie op basis van hun toebehoren tot deze groepen een factor blijft, zowel in politiek als in professionele bezigheden in Djibouti", maar "dat niet blijkt uit de bestreden beslissing dat het CGVS een verschil maakt tussen de behandeling van deze minderheidsgroepen in Somalië en Djibouti".

Volgens verzoeker kan "gelet op deze publieke informatie en ook de informatie vervat in het administratief dossier er niet worden ingezien dat zijn levensomstandigheden in Djibouti zoals hij die heeft toegelicht tijdens zijn persoonlijk gehoor niet in overeenstemming zouden zijn met de behandeling van de minderheidsgroep Gaboye in Djibouti".

Hij hekelt het feit dat "er ook op geen enkele wijze uit de bestreden beslissing blijkt dat er rekening zou zijn gehouden met de beperkte opleidingsgraad van verzoeker bij het beoordelen van zijn verklaringen betreffende zijn kennis over het behoren tot de Gaboye en het vertellen over zijn belevenissen betreffende problemen als lid van de minderheidsgroep".

2.1.4. Betreffende de politieke activiteiten van verzoeker, vraagt hij opnieuw rekening te houden "met de beperkte opleidingsgraad van verzoeker, die niet naar school is gegaan en die dus amper kan lezen of schrijven en ook een zeer rudimentaire kennis heeft van het Frans (hij kan het een beetje spreken maar niet lezen)".

Hij stelt verder: "Dat ook geen rekening wordt gehouden met zijn laag profiel als eenvoudig lid van de RADDE, zodat zijn kennis inderdaad beperkt is, omdat hij geen doorgedreven en belangrijke functie had binnen de partij;

Dat hij daarom inderdaad niet de volledige benaming kon geven van de partij wat te verklaren is door zijn gebrekkige kennis van het Frans;

Dat deze partij door iedereen de RADDE wordt genoemd en dat hij ook dus deze benaming gebruikte en wel degelijk wist waarvoor de partij stond en wat de inhoud was van het programma, wat voor hem het belangrijkste was als beweegreden om lid te worden;

Dat zijn toebehoren tot de minderheidsgroep voor hem de hoofdmotivatie was om lid te worden van de partij, omdat hij wilde strijden tegen de marginalisering en de discriminatie;

Dat het inderdaad zo is dat het niet helemaal correct is wanneer hij verklaarde dat de RADDE sinds 2013 kan deelnemen aan de nationale verkiezingen, want dit is in de praktijk niet zo omdat ze de toelating niet hebben gekregen, maar verzoeker heeft eigenlijk willen aangeven dat de RADDE sinds 2013 de wens heeft om deel te nemen aan de nationale verkiezingen, maar in de praktijk stuit op het verbod van de Djiboutiaanse regering;

Dat wat betreft de voorzitter van de partij, is het inderdaad correct, zoals verzoeker stelt dat iedereen hem Abdirahman (Abdourahman) TX noemt, wat zijn bijnaam is, wat de belangrijkste informatie is die hij moet kennen, omdat iedereen de voorzitter zo noemt;

Dat verzoeker een vergissing heeft begaan door te stellen dat zijn tweede naam Hassan is en dat betreft hij, maar dit is enkel een vergissing en haalt niet de volledige geloofwaardigheid van verzoeker onderuit;

Dat verzoeker wel degelijk informatie heeft kunnen geven over de voorzitter van de partij, door aan te geven dat hij burgemeester was van Djibouti-stad;

Dat verzoeker wel al had gehoord van de USN, ook al benoemde hij dit verkeerdelijk als ESN (wat door zijn beperkte opleidingsgraad en zeer beperkte kennis van het Frans wordt verklaard en daarom niet een onoverkomelijke vergissing kan worden beschouwd;

Dat de verzoeker inderdaad de AMAN niet kent, maar nogmaals, de verzoeker was een eenvoudig lid die geen belangrijke functie uitoefende en enkel flyers uitdeelde, ook niet deelnam aan betogingen of vergaderingen van de partij, zodat zijn graad van kennis niet kan worden gelijkgesteld met deze van leden van de partij die belangrijke functies bekleedden in de partij;

Dat de graad van kennis over de partij die men eist van verzoeker moet in overeenstemming zijn met zijn profiel en daar is helemaal geen rekening mee gehouden door het CGVS, die van hem een doorgedreven kennis lijkt te vereisen;

Dat verzoeker wel degelijk ook heeft kunnen aangeven dat de voorzitter van de partij is gearresteerd geweest en dat hij zijn vrouw en kinderen naar België heeft gebracht, maar hij kan alle details over zijn arrestatie en alle details die in de informatie in het administratief dossier zitten niet geven, buiten het feit dat hij weet dat de voorzitter is gearresteerd en dat hij zijn vrouw en kinderen in veiligheid heeft gebracht naar België en dat hij zelf ook persoonlijk twee keer naar België is gekomen, één keer voor en één keer na de aankomst van verzoeker in België;

Dat omwille van zijn lage functie en eenvoudige activiteiten voor de partij en zijn lage opleidingsgraad hij ook niet alle andere leden van het bestuur van de partij kan opsommen, maar wanneer namen worden genoemd, dan herkent hij deze wel, zodat hij bijvoorbeeld waarheidsgetrouw kan aangeven in verband met Ali Mohamed Dato dat hij vice-president is geweest van de voorzitter en zo herkende hij ook de naam Aden Dalieh Dirieh, wat toch ook wijst op een bepaalde kennis van de partij, die moet als voldoende worden beschouwd, gelet op zijn beperkte functie in de partij en zijn beperkte opleidingsgraad;

Dat omwille van diezelfde reden er ook niet aan verzoeker kan worden verweten dat hij niet in detail wist wat er in de publicaties stond, namelijk de flyers die hij ronddeelde, omdat die in het Frans zijn opgesteld en hij deze taal niet machtig is;

Dat het voor de verzoeker voldoende was dat hij informatie had gekregen over de doelstellingen van de partij en de inhoud van hun programma en waarvoor zij strenden en dat hij zich daarom heeft geëngageerd om deze flyers uit te delen en zich in te zetten voor de partij;

Dat het hem niet ten kwade kan worden geduid dat hij geen vergaderingen bijwoonde en ook niet deelnam aan betogingen of manifestaties, wat toch serieus riskant is, zeker omdat hij zelf lid is van een minderheidsgroep en daardoor nog meer risico loopt dan andere personen die lid zijn van meerderheidsclans;

Dat daarnaast de verzoeker attesten heeft voorgelegd opgesteld door de voorzitter zelf van de partij die uitdrukkelijk bevestigt dat hij schaakkampioen is geweest en dat hij verschillende vervolgingen heeft ondergaan als lid van de partij, waarbij wordt bevestigd dat hij verschillende keren is gearresteerd, mishandeld en dat het omwille van zijn lidmaatschap is van de partij dat hij dergelijke mishandelingen heeft ondergaan en nog steeds kan vrezen om te worden vervolgd in geval van terugkeer naar Djibouti;

Dat de politieke oppositie van verzoeker daarom wel degelijk is aangetoond door bewijskrachtige documenten;

Dat er daarnaast ook moet op gewezen worden dat in Djibouti het voldoende is om eenvoudig politiek opposant te zijn en dat zelfs een gewone burger de op publieke wijze zijn oppositie laat blijken ten aanzien van het regime zichzelf in gevaar brengt (stuk 5: Rapport Asyls, p. 16);

Dat er rekening moet gehouden worden met deze uiterst repressieve context in Djibouti omdat het risico op vervolging extreem hoog is in het geval van lidmaatschap van en activiteiten voor een politieke oppositiepartij."

2.1.5. Betreffende de documenten, stelt verzoeker als volgt:

“Dat het zo is dat het tweede document inderdaad een correctie is van het eerste document, omdat in het eerste document een typefout stond, wat nog niet betekent dat het zou gaan over valse documenten;

Dat duidelijk bij vergelijking van de twee neergelegde documenten blijkt dat het wel degelijk gaat om dezelfde handtekening, in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing beweert;

Dat indien de tegenpartij zou twifelen aan de authenticiteit van deze attesten en of deze inderdaad zijn opgemaakt door de voorzitter van de partij, dan kan men zich de vraag stellen waarom het CGVS niet het initiatief zou hebben genomen om de voorzitter van de partij te contacteren (zijn contactgegevens staan op de attesten) om de authenticiteit van het document nader na te gaan;

Dat het feit dat de logo's op de twee documenten verschillend zijn als ook de informatie ook perfect verklaarbaar is en dat dit ook nog niet betekent dat het gaat over valse documenten.”

Hij vraagt “dat de RVV de bestreden beslissing kan vernietigen en kan opleggen aan het CGVS om contact op te nemen met de voorzitter van de partij RADDE om te vragen te bevestigen dat hij wel degelijk deze twee attesten zelf heeft opgesteld en ondertekend” omdat “een dergelijk degelijk onderzoek naar de authenticiteit van deze documenten en de inhoud ervan, ook al zijn het kopieën zich opdringt, omdat niet kan worden gesteld dat er geen bewijswaarde zou kunnen worden toegekend aan deze documenten omdat het geen originelen zouden zijn”.

Verzoeker meent dat hij wel duidelijk heeft aangegeven “wat de reden was waarom hij niet zou kunnen vertrekken naar Frankrijk, omdat hij duidelijk heeft verwezen naar de onderdrukking en het feit dat zij altijd iemand anders kozen om te reizen naar Europa ook al speelde die op een lager niveau”.

Hij stelt nog: “Dat het feit dat hij de luchthaven heeft kunnen verlaten zonder problemen te wijten is aan het feit dat hij dit document tegen smeergeld heeft verkregen, maar dit betekent niet dat hij geen problemen zou kennen wanneer hij zou terugkeren naar Djibouti, want intussen is dit bedrog natuurlijk wel al achterhaald. Ook al door het feit dat hij niet heeft deelgenomen aan de wedstrijd in Frankrijk;

Dat het nogal logisch is dat hij Djibouti zonder problemen heeft kunnen verlaten met dit document, omdat bij controle op de luchthaven hij geen problemen heeft gekend omdat hij deze officiële toelating en zijn paspoort en visum heeft kunnen voorleggen;

Dat het nogal logisch is dat dit bedrog intussen is ontdekt en dat hij hiervoor dus wel degelijk problemen kan krijgen en omwille van het behoren tot de minderheidsgroep Gaboye, zal hij nog negatiever en slechter worden behandeld en minder kunnen beschermd worden dan andere personen in de Djiboutiaanse samenleving;

Dat de bestreden beslissing beweert dat het feit dat hij niet naar Georgië heeft kunnen reizen als schaakkampioen eerder zou neerkomen op vriendjespolitiek en niet als discriminatie of vervolging omwille van etnische redenen of het behoren tot een minderheidsgroep, maar de verzoeker heeft wel duidelijk aangegeven dat iemand van de Issa-clan zijn plaats innam en dat hij niet is kunnen vertrekken, wat duidelijk wel wijst op het favoriseren van de meerderheidsclean;

Dat hetzelfde is gebeurd wanneer het ging over het afreizen naar een schaakkampioenschap in Azerbeidzjan”.

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker:

- UK Home Office, “Country Policy and Information Note. Somalia: Majority clans and minority groups in south and central Somalia”, januari 2019;
- Immigration and Refugee Board of Canada, 25 oktober 2013;
- Asylos, “Djibouti : situation politique et traitement de l’opposition”, november 2019.

2.3. Bij aanvullende nota van 12 februari 2021 brengt verzoeker volgende documenten bij:

- een getuigenis van de voorzitter van RADDE van 19 december 2020;
- ‘Attestation’ van de voorzitter van RADDE van 12 maart 2020;
- een verklaring van de voorzitter van Fondation Buldhuqo Internationale, geschreven na 15 januari 2021.

Ter zitting legt verzoeker de originelen neer van de voormelde documenten.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een

verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Djibouti uit vrees voor problemen omwille van zijn behoren tot de minderheidsgroep Gaboye. Verzoekers verklaringen over de Gaboye maken geen persoonlijke bekendheid met deze minderheidsgroep aannemelijk.

Zo zou verzoeker zichzelf in eerste instantie benoemen als “Gaboye” (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 5,7), zijnde een pejoratieve term, dan wel als “Somalische minderheid”. Gezien verzoeker enerzijds de discriminatie en onderdrukking van zijn groep benadrukt, maar anderzijds dezelfde negatieve benaming gebruikt als de personen die hiermee zijn groep beledigen, komt bezwaarlijk doorleefd over.

Wanneer verzoeker gevraagd werd om te vertellen over de Gaboye, kwam hij zelf niet verder dan: “*Mijn clan is Gaboye. Ze wonen in alle plaatsen waar Somali's wonen, Ethiopië, Kenia, Somalië en Djibouti. [...] Ze doen vooral aan ambachten, het kappen van haar, het maken van schoenen - de jobs waar Somali's niet van houden.*” (notities, p. 6). Het verzoekschrift stelt “*dat naast enkele vraagjes over de andere naam van Gaboye, de geografische verspreiding van de Gaboye, het scheldwoord dat wordt gebruikt tegenover hen en het opnoemen van andere minderheidsgroepen, werden er door de PO geen ander vragen gesteld met als doel informatie te verkrijgen over de kennis van verzoeker over de Gaboye*” en “*dat de PO gewoon niet meer vragen heeft gesteld om de kennis van verzoeker te testen over zijn minderheidsgroep*”. Te dezen dient te worden opgemerkt dat de *protection officer* meermaals aan verzoeker heeft gevraagd om te vertellen over de Gaboye (cf. notities, p. 6) en dus wel degelijk vragen gesteld heeft teneinde informatie te verkrijgen over de kennis van verzoeker over de Gaboye. Na verschillende vragen gaf verzoeker uiteindelijk aan “*Niets anders.*” te kunnen vertellen, waarna de *protection officer* dan nog overging tot enkele gerichte vragen over de herkomst en de status van de groep. Van verzoeker kan echter wel degelijk worden verwacht dat hij spontaan kan vertellen over de groep waartoe hij beweert te behoren en dat hij hierbij verder komt dan de plaatsen waar de groep woont en de traditionele ambachten.

Verzoeker verklaarde voorts dat de Gaboye wordt onderverdeeld in 5 zonen: “*Het wordt verdeeld in 5. [...] Muse Deriyo, Madhiban, Tumal, Wardhere en Hawle. [...] Ja, dit zijn de zonen.*” (notities, p. 7). Uit de informatie blijkt echter dat de minderheden waar naar verwezen wordt met de termen Boon, Gaboye of Midgan geen tribale organisatie kennen waarbij een afstammingslijn bestaat tot een gemeenschappelijke voorvader en dat de genoemde “*clans*” dan ook niet verwant zijn aan elkaar. De argumentatie in het verzoekschrift over de terminologie van “*clan*” dan wel “*groep*” en de verwijzing naar “*UK Home Office, “Country Policy and Information Note. Somalia: Majority clans and minority groups in south and central Somalia”, januari 2019*”, gaan voorbij aan de vaststelling dat verzoeker kennelijk geen kennis heeft van of voeling heeft met de structuur en onderlinge relatie van de minderheidsgroepen die hij noemt.

In het verzoekschrift wordt gesteld “*dat indien verzoeker de namen heeft vermeld van de groepen Muse Deriyo, Madhiban, Tumal, Wardhere en Hawle, dan wilde hij hiermee aangeven dat dit minderheidsgroepen zijn, die net als de Gaboye worden gemarginaliseerd en gediscrimineerd, zonder hierbij exhaustief te willen zijn in zijn opsomming*”. Dit vindt echter geen weerslag in de notities van het persoonlijk onderhoud. Hieruit blijkt integendeel dat hij, gevraagd naar een voorouder van de Gaboye, spontaan liet optekenen “*Neen, het stopt bij Gaboye. Het wordt verdeeld in 5.*” (notities, p. 7), waarna hij de namen noemde (“*Muse Deriyo, Madhiban, Tumal, Wardhere en Hawle.*”; notities, p. 7) en bevestigde “*Ja, dit zijn de zonen.*” (notities, p. 7).

6. Verzoeker kan evenmin doorleefd vertellen over de discriminatie die hij levenslang zou hebben ondergaan als lid van de Gaboye.

Hoewel verzoeker herhaaldelijk en op verschillende manieren gevraagd werd om persoonlijke voorbeelden te geven (cf. notities, p. 7-9), beperkte verzoeker zich tot algemeenheden dan wel onvoldoende zwaarwichtige persoonlijke beledigingen. Dergelijke verklaringen wijzen dan ook geenszins op een levenslange discriminatie die dermate systematisch en ingrijpend is dat verzoekers fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Dat verzoeker niet dermate gebukt ging onder constante discriminatie en bedreiging blijkt nog uit zijn levensloop. Zo kreeg hij in 1992, na de granaataanslag op zijn dorp, medische zorgen en werd hij een jaar lang opgenomen in het ziekenhuis (notities, p. 12), kon hij deelnemen aan gratis lessen om te leren lezen en schrijven (notities, p. 16), werkte hij enkele jaren als receptionist in een hotel (notities, p. 16) en

bouwde hij een carrière uit als schaakspeler, met als hoogtepunt het nationaal kampioenschap in 2016-2017. Hij gaf aan dat hij zelf geen schoolliep *“omwille van de clan en de verwondingen. Ik heb tijd verloren toen ik gewond was.”* (notities, p. 16), maar vertelde dat zijn broer van zijn 6 jaar tot 12 jaar onderwijs genoot (notities, p. 16).

De argumentatie in het verzoekschrift over het verschil in behandeling van de Gaboye in Somalië en in Djibouti is niet dienstig. Het doet immers geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker zijn eigen (algemene) beweringen over de verregaande discriminatie die de Gaboye moeten ondergaan niet aannemelijk kan maken middels doorleefde verklaringen alsook dat het geschetste beeld van totale onderdrukking ook niet strookt met zijn eigen levensloop. Ook in het verzoekschrift wordt gesteld dat de Gaboye in Djibouti *“wel constant worden gemarginaliseerd en gediscrimineerd”* en *“worden beschouwd als de laagste kaste en worden gediscrimineerd en worden uitgesloten van vele basisnoden”*, maar dit kan alleszins niet blijken uit verzoekers eigen levenservaring en -omstandigheden.

Waar in het verzoekschrift wordt aangeklaagd *“dat bovendien aan verzoeker niet de mogelijkheid werd gegeven om te antwoorden op eventuele info die hij gaf en die beweerdelijk niet zou overeenstemmen met info van het CGVS of om te reageren op de tegenwerping dat zijn verklaringen omtrent zijn problemen als Gaboye niet voldoende doorleefd zouden zijn terwijl dit wel absoluut wordt aanbevolen door UNHCR in het belang van de correcte feitenvinding en vergaring van de nodige info om de geloofwaardigheid zo correct mogelijk te beoordelen”*, stelt de Raad vast dat verzoeker op het einde van het persoonlijk onderhoud wel degelijk geconfronteerd werd met zijn foutieve verklaringen over de “zonen” van de Gaboye, alsook over zijn levensomstandigheden die bezwaarlijk stroken met het geschetste beeld van discriminatie (notities, p. 43).

7. Gezien geen geloof wordt gehecht aan verzoekers behoren tot de Gaboye en de discriminatie die hij hierdoor gekend zou hebben, kan dit evenmin de motivatie zijn voor zijn aansluiten bij de oppositiepartij RADDE.

Dat verzoeker in werkelijkheid geen activiteiten had voor RADDE blijkt nog uit zijn frappant gebrek aan kennis over deze partij. Zo wist hij niet waarvoor de afkorting ‘RADDE’ stond, verklaarde hij verkeerdelijk dat RADDE sinds 2013 kan deelnemen aan de nationale verkiezingen (notities, p. 26) terwijl zij geen autorisatie hebben ontvangen van de Djiboutiaanse regering, kende hij de volledige naam van de leider niet, kon hij geen andere leden van het bestuur van RADDE noemen, kende hij de namen van de laatste vicepresident en secretaris-generaal van de partij niet, kon hij geen andere hooggeplaatste figuren binnen de partij noemen, wist hij niet waarvoor USN (l'Union pour le salut national) staat en noemt hij dit zelfs foutief ESN, kon hij niet aangeven of RADDE tot USN behoort (notities, p. 28) en kende hij de nieuwe mede door TX in september 2016 in het leven geroepen coalitie ‘Alliance des mouvements pour l'alternance et la nation’ (AMAN) niet (notities, p. 29). Uit verzoekers verklaringen blijkt verder dat hij geen vergaderingen bijwoonde, niet deelnam aan betogingen of manifestaties en zelfs niet wist welke activiteiten door RADDE worden georganiseerd (notities, p. 29-30, 32). Hij gaf aan publicaties te ontvangen die hij moest verdelen om nieuwe leden te ronselen, maar hij bleek zelfs niet te weten wat er op deze flyers geschreven stond (notities, p. 30).

In het verzoekschrift wordt als verweer aangevoerd *“dat de partij door iedereen de RADDE wordt genoemd”, “dat iedereen hem Abdirahman (Abdourahman) TX noemt”, “dat de verzoeker inderdaad de AMAN niet kent, maar nogmaals, de verzoeker was een eenvoudig lid die geen belangrijke functie uitoefende en enkel flyers uitdeelde, ook niet deelnam aan betogingen of vergaderingen van de partij, zodat zijn graad van kennis niet kan worden gelijkgesteld met deze van leden van de partij die belangrijke functies bekleedden in de partij”* en *“dat omwille van zijn lage functie en eenvoudige activiteiten voor de partij en zijn lage opleidingsgraad hij ook niet alle andere leden van het bestuur van de partij kan opsommen”*. De Raad is echter van oordeel ook van een *“eenvoudig lid”* als verzoeker, die niet zoals *“iedereen”* was maar die als lid 2 à 3 jaar flyers verdeelde voor de RADDE, wel degelijk een zekere basiskennis over en interesse in de partij verwacht kan worden.

Verzoekers gebrekkige kennis over de USN en de inhoud van de flyers wordt in het verzoekschrift geweten aan zijn *“zeer beperkte kennis van het Frans”*. De Raad stelt vast dat verzoeker nochtans aangaf een beetje Frans te spreken (notities, p. 9). Bovendien kan dergelijke informatie, zoals de inhoud van flyers, ook mondeling in andere talen verkregen worden. Dat verzoeker het risico nam om flyers te verspreiden waarvan hij de inhoud niet eens kende, terwijl volgens het verzoekschrift *“het risico op vervolging extreem hoog is in het geval van lidmaatschap van en activiteiten voor een politie oppositiepartij”* en het *“in Djibouti voldoende is om eenvoudig politiek opposant te zijn en dat zelfs een*

gewone burger de op publieke wijze zijn oppositie laat blijken ten aanzien van het regime zichzelf in gevaar brengt (stuk 5: Rapport Asylas, p. 16)”, is uiteraard geheel onaannemelijk. Dat hij *“niet de volledige benaming kon geven van de partij [...] door zijn gebrekkige kennis van het Frans”*, zoals gesteld wordt in het verzoekschrift, is evenmin een dienstig verweer gezien verzoeker ook niet in het Somali of Engels kon aangeven waarvoor de afkorting RADDE staat (notities, p. 22-23).

8. Verzoeker kan zijn betrokkenheid bij de RADDE evenmin middels documenten aantonen. Hij legt op het Commissariaat-generaal twee fotokopies neer van RADDE. Beide documenten hebben dezelfde datum (12 maart 2020), inhoud en opsteller, maar een andere titel (*“Attetation”* en *“Attestation”*), hoofding, logo en handtekening. Deze vormelijke vaststellingen ondermijnen de bewijskracht van de stukken. Bovendien betreffen deze stukken slechts fotokopieën, waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat deze door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn.

Waar in het verzoekschrift wordt beweerd *“dat het zo is dat het tweede document inderdaad een correctie is van het eerste document, omdat in het eerste document een typefout stond, wat nog niet betekent dat het zou gaan over valse documenten”*, wordt dit niet ondersteund door verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, toen hij aangaf dat hij beide documenten tegelijk toegestuurd kreeg (notities, p. 38).

De stelling in het verzoekschrift, met name *“dat indien de tegenpartij zou twijfelen aan de authenticiteit van deze attesten en of deze inderdaad zijn opgemaakt door de voorzitter van de partij, dan kan men zich de vraag stellen waarom het CGVS niet het initiatief zou hebben genomen om de voorzitter van de partij te contacteren (zijn contactgegevens staan op de attesten) om de authenticiteit van het document nader na te gaan”*, kan niet worden weerhouden. De Raad benadrukt dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. Verzoeker gaat er aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn geen synoniem is voor *“gedeelde bewijslast”*, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid van de Kwalificatierichtlijn volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om internationale bescherming om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. Het is dan ook aan verzoeker om alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming aan te reiken en de verschillende elementen van zijn relaas op coherente wijze toe te lichten.

De attesten die verzoeker middels de aanvullende nota van 12 februari 2021 en ter zitting bijbrengt, kan niet leiden tot een ander besluit. Het blijkt immers dat het ‘Attestation’ van 12 maart 2020 van de voorzitter inhoudelijk letterlijk hetzelfde attest betreft als wat hij reeds neerlegde bij verweerder (cf. administratief dossier, map documenten). De ‘getuigenis’ van de voorzitter van RADDE van 19 december 2020 bevat andermaal dezelfde tekst als het attest van 12 maart 2020 met als enig verschil dat dit document ‘Témoignage’ draagt als titel. Het betreffen dus duidelijk gesolliciteerde documenten die op generlei wijze verzoekers teleorgane geloofwaardigheid kunnen herstellen. Getuigschriften van een politieke beweging kunnen weliswaar een bijkomend bewijs zijn van de aangehaalde feiten doch dergelijke getuigschriften kunnen op zich, zoals *in casu*, niet volstaan om het gebrek aan geloofwaardigheid van het asielrelaas te herstellen. Zij hebben noch een officieel karakter, noch officiële bewijswaarde.

9. De beweringen in het verzoekschrift *“dat er daarnaast ook moet op gewezen worden dat in Djibouti het voldoende is om eenvoudig politiek opposant te zijn en dat zelfs een gewone burger de op publieke wijze zijn oppositie laat blijken ten aanzien van het regime zichzelf in gevaar brengt (stuk 5: Rapport Asylas, p. 16)”* en *“dat er rekening moet gehouden worden met deze uiterst repressieve context in Djibouti omdat het risico op vervolging extreem hoog is in het geval van lidmaatschap van en activiteiten voor een politie oppositiepartij”* zijn een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst, maar volstaan niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier - gelet op het voorgaande - in gebreke.

De verklaring van de voorzitter van Foundation Bulduqo Internationale die wordt gevoegd bij de aanvullende nota van 12 februari 2021 heeft geen betrekking op verzoeker en bevat enkel algemene informatie over Djibouti. Dit volstaat evenmin om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst wordt bedreigd en vervolgd.

10. Verzoeker verklaarde nog dat hij een vrees koestert bij terugkeer omdat hij het land verliet *“in het geheim”* (notities, p. 39-40). Uit zijn overige verklaringen bleek echter dat verzoeker Djibouti verliet op legale wijze, met een paspoort, visum en (gekochte) *“toelatingsbrief”* op zijn naam, via de luchthaven, en dat hij hierbij geen problemen kende (notities, p. 39-40), wat bezwaarlijk als een *“geheim”* vertrek beschouwd kan worden.

In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat zijn vertrek niet betekent *“dat hij geen problemen zou kennen wanneer hij zou terugkeren naar Djibouti, want intussen is dit bedrog natuurlijk wel al achterhaald, ook al door het feit dat hij niet heeft deelgenomen aan de wedstrijd in Frankrijk”*. De Raad wijst echter op verzoekers eigen verklaringen, namelijk dat de overheid niet wist dat verzoeker zou deelnemen aan het toernooi omdat hij geen overheidsdeelnemer was, en dat hij dus bewust niet opdaagde op de wedstrijd, net om geen argwaan te wekken bij de overheid (*“Nee, ik ging er niet heen. De overheid wist niet of ik aanwezig was of niet. Ik ontsnapte van de overheid. [...] De overheid kende de andere spelers maar ze wisten niet dat ik deelnam.”*; notities, p. 34). Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij sinds zijn vertrek in de negatieve aandacht van de overheid is gekomen, noch hoe *“het bedrog intussen ontdekt [is]”*. Gezien geen geloof wordt gehecht aan zijn *“behoren tot de minderheidsgroep Gaboye”* is het evenmin aannemelijk dat hij hierdoor *“nog negatiever en slechter [zal] worden behandeld en minder kunnen beschermd worden dan andere personen in de Djiboutiaanse samenleving”*.

11. De Raad merkt nog op dat verzoeker in 2017 een paspoort verkreeg, waarmee hij naar Ethiopië reisde (notities, p. 33), én dat hij in 2019 een vernieuwd paspoort verkreeg, waarmee hij in augustus 2019 het land verliet (notities, p. 32-33), wat moeilijk te verzoenen is met zijn bewering sinds juni 2016 problemen te hebben gehad met de Djiboutiaanse autoriteiten omwille van zijn politieke activiteiten, noch met zijn bewering dat hij omwille van zijn behoren tot de Gaboye door de overheid onderdrukt wordt en het land niet mag verlaten.

12. In het verzoekschrift wordt benadrukt dat hij *“niet naar school is gegaan en een zeer beperkte opleidingsgraad heeft en ook zeer traumatiserende gebeurtenissen heeft ondergaan zoals de bomexplosie waarin zijn vader is overleden en hijzelf zo erg gewond was dat zij een groot deel van een arm verloor, naast de dagdagelijkse discriminatie en beledigingen en vernederingen als lid van de Gaboye minderheidsgroep”*, maar dat *“op geen enkele wijze blijkt uit de bestreden beslissing dat de CGVS met deze persoonlijke elementen rekening zou hebben gehouden terwijl deze een grote impact hebben op een asielrelaas, de mate waarin details kunnen worden gegeven door een verzoeker en het niveau van kennis dat kan worden geëist bij bepaalde kennisvragen, wat op evidente wijze niet hetzelfde is voor een ongeletterd iemand die geen opleiding heeft genoten in vergelijking met iemand die universitair is”*. Hij citeert dienaangaande uit *“het rapport van UNHCR “Beyond Proof. Credibility Assessment in EU Asylum Systems” van 2013”* en benadrukt ook nog de verplichtingen van de asielinstanties. Hij klaagt aan dat *“er ook op geen enkele wijze uit de bestreden beslissing blijkt dat er rekening zou zijn gehouden met de beperkte opleidingsgraad van verzoeker bij het beoordelen van zijn verklaringen betreffende zijn kennis over het behoren tot de Gaboye en het vertellen over zijn belevenissen betreffende problemen als lid van de minderheidsgroep”*. Hij vraagt ook, met betrekking tot zijn verklaringen en kennis over zijn politieke activiteiten, rekening te houden *“met de beperkte opleidingsgraad van verzoeker, die niet naar school is gegaan en die dus amper kan lezen of schrijven”*.

De Raad benadrukt dat het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, op zichzelf niet aangeeft dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 augustus 2020, p. 89).

Het is niet ernstig dat verzoeker, een volwassen man die jarenlang als receptionist werkte en een succesvolle (internationale) schaakcarrière uitbouwde, dermate onbekend is met dergelijke elementaire aspecten van zijn onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld en eigen levenservaringen. Immers, ook van een persoon met *“beperkte opleidingsgraad”* kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn eigen leven.

De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen om volwaardige verklaringen af te leggen. Bovendien kan uit verzoekers levensloop en succes als schaakkampioen blijken dat hij verstandig is en over een goed geheugen beschikt alsook dat hij de nodige levenservaring heeft om zijn leefwereld en politieke activiteiten te omschrijven.

Uit geen enkel concreet element blijkt voorts dat verzoeker omwille van “*trauma's*” niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van zijn asielpcedure, noch dat de door hem voorgehouden “*trauma's*” van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat zijn geestelijke toestand hem ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, zodat bovenstaande vaststellingen onverkort blijven.

13. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

14. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

15. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Djibouti een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

16. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is mutatis mutandis gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een

verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

17. Wat de aangevoerde schending van artikel 13 van het EVRM betreft, blijkt dat artikel 13 van het EVRM voorziet dat eenieder wiens rechten en vrijheden in het EVRM vermeld geschonden zijn, recht heeft op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van een ambtelijke functie. Los van de vraag of er enige inbreuk werd begaan ten aanzien van de rechten en vrijheden van verzoeker, dient te worden vastgesteld dat verzoeker gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad en zijn middelen aan te voeren, zodat artikel 13 van het EVRM gerespecteerd werd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS